

Mál nr. 37/2010

M

og

vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar ökutæksins A

Umferðarslys 31. júlí 2002. Uppgjör líkamstjóns.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 8. janúar 2010, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélags V til nefndarinnar, dags. 22. febrúar 2010

Málsatvik.

Ágreiningslaust er að M lenti í umferðarslysi þann 31. júlí 2002 og á rétt til bóta skv. skaðabótalögum nr. 50/1993 fyrir líkamstjón sitt. Ráða má af gögnum málsins að umferðarslysið hafi orðið þannig að M hafi verið í bæjarvinnu hjá hreppnum Á og verið að taka saman hey á vagn sem dreginn var af dráttarvélinni A. Þegar hann ætlaði að fara upp á vagninn hafi dráttarvélinni skyndilega verið ekið af stað þannig að M féll fram fyrir sig, hlaut högg á andlitið og við það brotnaði önnur framtönn úr munni hans. Í málinu liggja fyrir vottorð frá tannlæknum og álitsgerð örorkunefndar dags. 17. desember 2009 þar sem nefndin komst að þeirri niðurstöðu að um 5% varanlegan miska væri að ræða vegna slyssins. Lögmaður M sendi bótakröfu til V í janúar 2010 og í byrjun febrúar s.á. greiddi félagið bætur vegna varanlegs miska og vexti skv. skaðabótalögum í fjögur ár.

Ágreiningur í málinu lýtur að þrennu. Í fyrsta lagi er deilt um rétt M til þjáningarbóta, í öðru lagi rétt til greiðslu læknskostnaðar til framtíðar og í þriðja lagi hvort vextir sem af bótum sem M hefur nú þegar fengið greiddar séu fyrndir.

M telur að þó læknar hafi ekki sagt til um þjáningarbótatímabil í læknisvottorðum eða álitsgerð örorkunefndar sé ástæða til að gera kröfu um að þjáningarbætur séu greiddar í 120 daga vegna slyssins þar sem M hafi farið í fjölda aðgerða vegna þess og hafi því verið veikur í skilningi 3.gr. skaðabótalaga. Einnig vísar hann til vottorðs tannlæknis um að það þurfi að skipta um tannplanta og gervitönn tvisvar á lífsleiðinni og eigi M því rétt á að fá greiddan kostnað vegna þess til framtíðar. Að lokum telur lögmaður M með vísan til laga um fyrningu kröfuréttinda nr. 150/2007 að vextir skaðabótalaga sem eru eldri en fjögurra ára séu ekki fyrndir eins og afgreiðsla V hafi tekið mið af.

V telur að krafa M sé svo óljós, illa upplýst og óskýr að það eigi að vísa málinu frá úrskurðarnefnd, sbr. e-lið 4.gr. auglýsingar nr. 1090/2005 um samþykktir fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum og vísar einnig til 3.gr. sömu samþykkta um að verið sé að óska eftir afstöðu til fjárhæða bóta og það verði ekki gert nema V samþykki að úrskurðarnefndin fjalli um það. Að lokum telur V að lög nr. 150/2007 gildi ekki um kröfur M þar sem þau taki eingöngu til krafna sem stofnast eftir gildistöku þeirra þann 1. janúar 2008. Krafa M hafi stofnast í tíð eldri laga nr. 14/1905 og skv. 2.tl. 3.gr. þeirra segir að kröfur um gjaldkræfa vexti fyrnist á fjórum árum og séu því krafa um vexti eldri en fjögurra ára fyrndir.

Álit.

Þó krafa M sé um margt óskýr þykja ekki efni til að vísa málinu frá úrskurðarnefnd. Ekki er heldur hægt að líta svo á að ágreiningur sé um fjárhæð bóta í skilningi 3.gr. samþykkta fyrir úrskurðarnefndina heldur lítur nefndin svo á að M óski eftir álit nefndarinnar á því hvort yfirhöfuð hafi stofnast réttur til bóta fyrir þjáningar, framtíðarlæknskostnað og hvort vaxtafyrning eigi rétt á

sér. Þegar litið er til þess hvort réttur til bóta af þessu tagi sé staðreyndur verður að líta til þeirra sönnunargagna sem fyrir nefndinni liggja en M ber sönnunarbyrðina fyrir því að skilyrði ákvæða skaðabótalaga eða eftir atvikum fyrningalaga séu uppfyllt í máli hans.

Hvað varðar þjáningarbætur þá segir í 3.gr. skaðabótalaga að greiða skuli þjáningarbætur frá þeim degi sem tjón varð og þar til heilsufar er orðið stöðugt. Ekki koma fram nægilega skýrar upplýsingar í álitserð örorkunefndar eða í læknisvottorðum um hvort M hafi verið veikur í skilningi skaðabótalaga eða þá hversu lengi. Á meðan M hefur ekki sýnt fram á það með skýrari gögnum en nú liggja fyrir verður ekki fallist á greiðsluskyldu V. Sama gildir um kröfu M um framtíðarkostnað vegna tannplantaðgerð. Þó komi fram í vottorði tannlæknis að ekki sé óeðlilegt, sé tekið mið af aldri M, að það þurfi að endurtaka tannskipti tvisvar á ævi hans, þá liggur það ekki fyrir með óyggjandi hætti að þannig muni háttá til hjáM. Á meðan M hefur ekki lagt fram skýrari gögn um þessa nauðsyn verður ekki fallist á greiðsluskyldu V vegna þessa kostnaðar. Hvað varðar ágreining um hvort krafa um vexti skv. skaðabótalögum sé að hluta fyrnd verður litið til þess um kröfu M, sem stofnaðist 31. júlí 2002, giltu lög nr. 14/1905 um fyrningu kröfuréttinda. Í 2.tl. 3.gr. þeirra laga kemur skýrt fram að krafa um vexti fyrnist á fjórum árum. Fyrningafrestur hefur ekki verið rofinn með málshöfðun eða viðurkenningu vaxtakröfunnar. Verður því ekki fallist á greiðsluskyldu V á vöxtum sem eru eldri en fjögurra ára.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 16. mars 2010

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.